

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۷/۲۸

نویسنده: ن. جلیل زاد

وگورئ ، یوازي وگورئ . دارالامان، د کابل د ډبرين تاج

امانالله خان او ملکه ثريا

زه د امانالله خان د عظمت او لوړتيا يوه برخه د دارالامان د مانۍ په څېره کې وينم . په دې انځور کې، يوه مانۍ ولاړه ده چې د کابل نيولي آسمان يې شاته د ورېښمو پردې په څېر غوړولې، د بابا غروڼه يې په لرې کې د تلپاتې ساتونکو په څېر څارنه کوي، او هغه اوږده، مستقیمه لار چې له ښار نه تر دې مانۍ رسېږي، داسې ښکاري لکه ټول کابل چې د دې شکوه په وړاندې سر تپت کړی وي. دا مانۍ، دارالامان ده . او دا انځور، یوازي عکس نه دی ، دا یو حماسه ده، یو چوپ فرياد، یو ژوندی سند چې وايي: افغانستان یو ځل، په خپل اوج کې، داسې و. د دې څلور مسي رنگه برجونه د تاج څلور گانې دي چې په څلور کونجونو کې ځلېږي. د دې سپين فام چتونه د کابل د لمر لاندې داسې ځلېږي چې سترگې خیره کوي.

طاقونه، ستنې، کرکۍ، ټول د معمارۍ په ژبه یو پیغام لري: دا ودانۍ د هغه سري لاس جوړ کړی چې لوی فکر يې درلود، هغه سري چې کوچني خوبونه نه لیدل، هغه سري چې غوښتل افغانستان د نړۍ د ستر تمدنونو په کتار کې ودروي.

امانالله خان، دا ځوان او اورين پاچا، چې د دارالامان د جوړېدو فرمان يې ورکړ، دا مانۍ يې نه د ځان لپاره، بلکې د تاريخ لپاره جوړه کړه، د افغانستان د راتلونکي لپاره، د هغه ورځې لپاره چې د دې خاورې اولادونه ووايي: «وگورئ، زموږ نيکونو څه کولای شول.» ده اروپايي معماران راوستل، خو د هرې ډبرې په زړه يې افغاني روح پو کړ. ده د اروپا نئوکلاسيک سبک واخيست، خو د ختيځ هويت يې ترې ونه اخیست.

دا مانۍ د ختيځ او لويديځ پيوند ده، د دود او نوښت پيوند، د زاړه افغانستان او نوي افغانستان پيوند چې امانالله يې په ذهن کې درلود. او هغه اوږده لار چې له ښار نه تر مانۍ رسېږي، داسې ښکاري لکه خپله تاريخ چې روان وي، لکه د يوې ملت ټولې هيلې چې په دې مستقيم خط کې بهيږي. دا لار وايي: منزل روښانه دی، منزل ستر دی، یوازي بايد روان شو. نن چې دا انځور وینو، د وطن لرونکی زړه رپيږي ، نه د غم له امله، بلکې د وياړ له امله. د دې وياړ له امله چې دا خاوره، دا خلک، دا ملت یو ځل داسې پاچا درلود چې د ډبرې، اوسپنې او معمارۍ په ژبه د بيدارۍ پیغام د پېړيو لپاره حک کړ.

دارالامان ويجاړ شو، وسوځېد، تپي شو، خو ودرېد ، لکه افغانستان، لکه د امانالله روح، لکه د هغه ملت اراده چې لا ژوندی دی.

دا مانۍ د يوه ستر پاچا ډبرين وصيت نامه ده چې وايي: «زه وم، افغانستان کولای شي، او بايد بيا وي.» سردار ترقي، د استقلال او آزادۍ شاه غازي امانالله ويل: «دا خاوره د رڼا، پوهې او پرمختګ وړ ده.» دارالامان، د کابل پر تندي د گانې په څېر، یوازي يوه ودانۍ نه ده، بلکې د يوې ملت د استقامت، هيلو او زړورتيا کيسه ده.

دا مانۍ د اماني دورې يادگار ده، هغه وخت چې افغانستان د لومړي ځل لپاره د نوي نړۍ پر لور دروازي پرانستلې، د سردار ترقي، د استقلال شاه، امانالله خان غازي په فرمان جوړه شوه ، لکه يوه ډبرينه اعلاميه چې ويل يې: دا خاوره د رڼا، پوهې او پرمختګ وړ ده.

دارالامان، مانۍ ده چې ديوالونه يې د تاريخ ساه په سينه لري، هره ستنه يې د يو مدرن دولت د خوب نښه ده، هر تالار يې د آزادۍ او عزت د گامونو انعکاس دی.

دا ودانۍ، له لرې نه د کابل پر دښتو د لمر په څېر ځلېږي، د هغه ملت د ارادې نښه ده چې غوښتل له خاورې او خاورستر نه نوی راتلونکی جوړ کړي. کلونه جگړه، اور او ويجاړۍ ونه شو کولای د دې مانۍ روح مات کړي .

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پاڼوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له رالېږلو مخکې په ځير و لولئ

دارالامان بيا راپاڅېد ، لکه سيمرغ، لکه ققنوس چې له خاورستر نه وزرونه خپروي . نن دا ماڼۍ يوازې د امانې عصر يادگار نه ده، بلکې د ملي هيلو او شرافت هنداره ده، نښه ده چې وايي: افغانستان، که څه هم ټپي، خو ماتېدونکى نه دى . دارالامان موږ ته يادونه کوي : هيڅ خوب، که د وطن له مينې ريښه ولري، هيڅکله نه مري. او زه د دې سردار آزادۍ د ماڼۍ ترڅنگ ولاړ يم . دلته ولاړ يم، د هغه سړي د ياد ترڅنگ چې افغانستان يې د زړه په وينو آزاد کړ. هوا د وطن له عطرو ډکه ده، او د مسي رنگه گنبد په ارام آسمان کې د يو تلپاتې پاچا تاج ته ورته ځلېږي . اى د امان الله خان پاک روح، اى د آزادۍ شاه، اى هغه سړى چې استقلال دې نه غوښت، بلکې د بریتانیا له خولې دې راواخيست ، درود دې وي پر تا . او اى ملکه ثريا، اى د افغانستان زړوره ښځه چې بې چادره د نړۍ مخې ته ودرېدې او ويلې دې چې افغانه ښځه آزاده ده ، درود دې وي پر ستا لوړ روح . کاشکې ليدلى مو وای چې ستا اولادونه لا هم د ستا د خوب عاشقان دي.

آرشیف: مطالب نشر شده ن. جلیل زاد